

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۹ اگست ۲۰۲۰

تجلیل استقلال در افغانستان مستعمره!!

۱

سه شنبه- ۲۸ اسد ۱۳۹۹ - کابل: با عرض پوزش خدمت متصدیان پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" و تمام خوانندگان آن که امروز نمی توانم سپاسم را آنطور که در خور گردانندگان پورتال می باشد، خدمت شان تقدیم دارم؛ یادداشت امروز را به بحثی در مورد نمایشات مبتذلی که امروز زیر نام تجلیل و تبجیل از "استرداد استقلال" کشور در کابل، بقیه شهرهای کشور و حتا تعدادی از سفارتخانه ها در خارج از افغانستان برگزار گردید، اختصاص می دهم:

۱- بر هیچ کسی پوشیده نیست که امپریالیسم در تلاشهایش جهت استیلا بر کشور های دیگر و بسط و توسعه قلمرو های استعماری اش، هیچ گاهی تنها به زور و فشار و حتا گرسنگی دادن اکتفاء ننموده، در برخی مواقع مهمترین سلاح آنها، فریب توده های میلیونی کشور مورد تهاجم تا سطح تحمیق آنها می باشد.

امپریالیسم در کلیت آن تلاش ورزیده است تا جهت تعمیق تحمیق توده های مورد تهاجم امپریالیستی، مفاهیم، ارزش ها و حتا سنن و عادات مردم مورد تهاجم را سخت زیرکانه از محتوا تهی نموده، به جای آن مفاهیم و ارزش های خودش را جایگزین بسازد. از جمله در کشور هائی مانند افغانستان که عملاً در اشغال بیش از ۴۴ کشور به سرکردگی امپریالیسم امریکا قرار دارد، آنها و نوکران زرخرید شان با دامن زدن به بحث های انتزاعی نه تنها مفاهیم ملت و ملی را به بازی گرفته اند و ادعا دارند که گویا با "جهانی شدن" آن مفاهیم کهنه شده و می باید به تاریخ سپرده شوند، بلکه با بازی با کلمات، مفاهیمی مانند "استقلال" را نیز به سخره گرفته، با زایل ساختن محتوای آن، اسارت، بردگی و انقیاد را جای استقلال تبلیغ می نمایند.

۲- به همین ارتباط و جهت اثبات این که همین اکنون کشور ما مستعمره است، بدون آن که به تعریف مفاهیم استقلال و کشور مستقل بپردازم از این آغاز می کنم که کشور مستعمره چگونه یک کشوری می باشد:

* - به وسیله نیروهای اشغالگر خارجی قهرماً و خلاف اراده مردم اشغال شده باشد،

* - نیروهای اشغالگر صلاحیت و حق تعیین سرنوشت مردم کشور اشغال شده را بر مبنای توان و کاربرد نظامی خود داشته باشد،

* - حاکمیتی که در کشور اشغال شده به کار گمارده می شود نه تنها گمارندگان آنها نیروهای اشغالگر باشند، بلکه در اجرای امور نیز خود فاقد صلاحیت بوده، تمام امور را به نفع نیروهای اشغالگر اداره نمایند،

* - در مسایل اقتصادی و اجتماعی، اشغالگران نقش اساسی را در دادن و گرفتن امکانات مادی داشته باشند،

* - در مناسبات خارجی و بین المللی از خود هیچ نوع صلاحیت نداشته باشد و تمام حرکات و کردارش را نیروهای اشغالگر تعیین بدارد،

۳- بدون آن که با ذکر شاخص های دیگری بحث را طولانی نمائیم، حال می بینیم که همین شاخص ها کدام یک در ۱۹۱۹ وجود داشت و کدام یک فعلاً وجود دارند:

* - در ۱۹۱۹ یعنی زمانی جنگ آزادیبخش علیه استعمار انگلیس را مردم ما تحت رهبری دولت وقت آغاز نمود، در تمام افغانستان حتا یک سرباز خارجی وجود نداشت،

* - در اداره امور داخل کشور امرای زمان یعنی از امیر دوست محمد خان تا اعلیحضرت امان الله خان، مختار مطلق در سرکوب مردم و از آن طریق اداره کشور بودند، تنها محدودیتی که آنها داشتند حق نداشتند "دوستان انگلیس" را علنی و آشکار مجازات نمایند،

* - زمین و فضای کشور تحت کنترل مستقیم امراء قرار داشت، آنها تا سرحدی که استعمار بدون توافق با امراء حتا اجازه نداشتند یک تن از اتباع شان را داخل افغانستان نمایند،

* - در تصرف قدرت با آن که تأیید استعمار می توانست نقش مؤثری داشته باشد، مگر در اساس انتقال قدرت یا به اساس میراث بردن پسر از پدر صورت می گرفت و یا هم زور و قتل و کشتار،

* - از لحاظ مناسبات و روابط اقتصادی تقریباً در تمام قرن ۱۹، استعمار فقط پول می پرداخت - مستمری سالانه امراء از ۱۲ لک روپیه، الی آخرین روز های حیات "امیرحبیب الله خان" ۱۸ لک روپیه بود- زیرا کشور ما تا آن زمان روی ده ها دلیل ظرفیت بهره دهی را نداشت،

* - در مناسبات بین المللی و روابط خارجی هم، با آن که رسماً می بایست استعمار ایجاد رابطه با این و یا آن را مورد تأیید قرار می داد، مگر عملاً و بنا بر الزامات همسایگی و یا تعلقات اقتصادی- نمونه آمدن المانها در زمان امیر حبیب الله خان- امراء زیاد خود را تابع و مقید نمی ساختند و مخفی و علنی با دولت های دیگر روابطی برقرار می ساختند.

ادامه دارد